

Full diocesà

29 de desembre del 2019

p5 – Tercer «Route to God» del curs

p6 i 7 – Llibres per demanar als Reis

La Vergine amb el Nen, de Sassoferrato (Museo del Prado)

La Mare de Déu

A vegades, per costum, no ens adonem de la profunda càrrega teològica i de l'excepcionalitat d'expressions que fem servir amb normalitat. Una d'elles és «Mare de Déu», que és l'expressió breu del dogma de la maternitat divina de Maria que celebrem cada 1 de gener, concloent l'octava de Nadal.

Els primers cristians solien anomenar la Mare de Déu com la «Theotokos», que en grec significa precisament «Mare de Déu». El Concili d'Efes (431) declarà: «És Mare de Déu perquè el seu Fill, Crist, és Déu.»

La maternitat divina de Maria es refereix només a la generació humana del Fill de Déu i no pas a la seva generació divina. El Fill de Déu va ser engendrat des de sempre per Déu Pare i, evidentment, en aquesta generació eterna Maria no va intervenir-hi per a res. Així, doncs, en proclamar Maria «Mare de Déu», l'Església desitja afirmar que ella és la «Mare del Verb encarnat, que és Déu». La seva maternitat, per tant, no concerneix tota la Trinitat, sinó únicament la segona Persona, el Fill, que, en encarnar-se, va prendre d'ella la naturalesa humana.

Sant Agustí trobava en el títol de Maria com a «Mare de Déu» una garantia de la realitat de l'Encarnació: «Si la Mare fóra fictícia, seria fictícia també la carn [...] i serien fictícies també les cicatrius de la resurrecció.»

«Pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte»

Sagrada Família / Cicle A

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

(3,2-6.12-14)

Salm responsorial

Feliços els fidels del Senyor,
que viuen seguint els seus camins.

(Salm 127)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteniú; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruïu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

(3,12-21)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo.» Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.» Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo.» Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzaret. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarè.»

(2,13-15.19-23)

«Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir»

Sigueu submises als vostres marits...

Raniero Cantalamessa, ofmcap

El diumenge després de Nadal se celebra la festivitat de la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep. En la segona lectura sant Pau diu: «Dones, sigueu submises als vostres marits, com convé en el Senyor. Marits, estimeu les vostres mullers i no sigueu aspres amb elles. Fills, obeïu en tot els vostres pares, perquè això és grat a Déu en el Senyor. Pares, no exaspereu els vostres fills, no sigui que es tornin apocats.» Són les dues relacions fonamentals que, juntes, constitueixen la família.

Llegint amb perspectiva moderna les paraules de Pau, immediatament salta a la vista una dificultat. Pau recomana al marit que «estimi» la muller (i això està bé), però després recomana a la muller que sigui «submisa» al marit, i això, en una societat fortament (i justament) conscient de la igualtat de sexes, sembla inacceptable.

Sobre aquest punt sant Pau està, almenys en part, condicionat per la mentalitat del seu temps. Amb tot, la solució no és eliminar de les relacions entre marit i muller la paraula «submissió», sinó en tot cas fer-la recíproca, com recíproc ha de ser també l'amor. En altres paraules: no sols el marit ha d'estimar la muller, sinó que també la muller ha d'estimar el marit; no sols la muller ha de ser submisa al marit, sinó també el marit a la muller. La submissió no és sinó un aspecte i una exigència de l'amor. Per a qui estima, sotmetre's al destinatari del propi amor no humilia, sinó que fa feliç. Sotmetre's significa, en aquest cas, no decidir a soles; saber a vegades renunciar al propi punt de vista. En resum, recordar que han passat a ser «cònjuges», és a dir, literalment, persones que estan sota «el mateix jou» lliurement acollit.

La imatge

Una família, pare, mare i Fill, abandona el país per la persecució d'una autoritat poderosa. On acabin establint-se sofriran per l'adaptació, seran uns forasters.

Jesús, el Fill de Déu fet home, havent de fugir del seu lloc fa llum sobre aquesta realitat. L'immigrant necessita de tot, però ensem és un do que passa per la nostra vida i hi aporta el seu missatge, la seva singularitat.

La fugida a Egipte (1433). Jaume Ferrer II

Agenda

Lit. hores: Setmana I

30 dilluns

Beat Raül, abat

1Jn 2,12-17/Salm 95/Lc 2,36-40

31 dimarts

—Sant Silvestre

1Jn 2,18-21/Salm 95/Jn 1,1-8

1 dimecres

La Mare de Déu (festa de precepte)

Octava de Nadal

Onom. de Manuel

Jornada Mundial de la Pau

Comença gener, mes consagrat al Nen Jesús

Nm 6,22-27/Salm 66/Ga 4,4-7/
Lc 2,16-21

2 dijous

—Sant Basili el Gran i Gregori

Nacianzè

La vinguda de la Mare de Déu a Saragossa

1Jn 2,22-28/Salm 97/Jn 1,19-28

3 divendres

El Santíssim Nom de Jesús

1Jn 2,29-3,6/Salm 97/Jn 1,29-34

4 dissabte

—Sant Manuel Gonzalez

—Santa Angela de Foligno

1Jn 3,7-10/Salm 97/Jn 1,35-42

5 diumenge II després de Nadal / Cicle A

—Sant Simeó Estilita

Sir 24,1-2.8-12/Salm 147/
Ef 1,3-6.15-18/Jn 1,1-18

Recés d'Emmaús Homes, al Seminari de Solsona

Comissió Recés Emmaús Homes

Del 6 al 8 de desembre va tenir lloc el Recés Emmaús Homes al Seminari de Solsona. Després del reeixit recés d'Emmaús Dones del proppassat novembre, el cap de setmana de la Puríssima va ser el torn dels homes que pogueren celebrar la sisena edició d'aquest esdeveniment que no deixa de sorprendre tothom qui hi participa.

Enguany entre caminants (gent que hi participen per primera vegada) i servidors (gent que ja l'han fet alguna vegada i ara es dediquen a dur-lo a terme) l'han realitzat un

total de 56 persones. Com hem dit abans, no deixa de sorprendre ningú, tant si un és molt creient, com si té dubtes, com, fins i tot, si no creu en Déu.

El recés va acabar amb una missa presidida pel bisbe Xavier i concelebrada per Mn. Xavier Romero, consiliari del recés, Mn. Josep M. Vilaseca, vicari general, Mn. Lluís Tollar, rector de Solsona, Mn. Abel Trulls, rector de Bellpuig, Mn. Marc Majà, rector de Berga, i Mn. Enric, rector de Jorba i caminant. (Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat)

Càritas Parroquial de Navàs a la Fira de Nadal

El grup de Càritas Parroquial de Navàs va participar en la Fira de Nadal del dissabte 14 de desembre. A la seva extensa parada s'hi podia contemplar una gran varietat de detalls nadalencs que havien elaborat el grup de manualitats de l'entitat. També s'hi podien adquirir cors de xocolata i hi havia una secció amb bufandes, guants i altres articles de temporada, fets per les voluntàries. A Navàs el grup de voluntariat de Càritas va creixent, fet que permet d'atendre més persones necessitades del poble, per mitjà de diverses activitats i de la botiga que d'un temps ençà ofereix peces de roba per a tothom. Informa: Parròquia de Navàs

Tercer «Route to God» del curs

Delegació de Joventut

La millor manera de preparar-se per al Nadal és preparant el cor. El dia 14 de desembre els joves del bisbat es van reunir en el tercer «Route to God» del curs, al monestir mercedari de Sant Ramon, en un format especial: el recés d'Advent.

Els van acompanyar Mn. Marc Majà, que va predicar, i Mn. Abel Trulls, que ajudà a atendre les confessions. El nom del recés va ser «Advent, el temps de les promeses», i va preparar els joves per a viure aquest cicle d'Advent com un temps d'espera, d'esperança, per a la vinguda del Senyor la nit de Nadal.

Després de les xerrades i silencis del matí, els assistents van compartir un àpat de germanor i finalment van celebrar l'eucaristia, presidida pel P. Francisco Marín, mercedari.

Recordem que el mes d'octubre va tenir lloc el primer «Route» del curs, al santuari de Lurdes de la Nou de Berguedà, i el mes de novembre van fer el segon a la parròquia de Tàrrega.

Que tu i jo sapiguem reconèixer Jesús que ve com un petit infant, la nit de Nadal, tal com anunciaven les Escriptures!

Campanya de restauració de l'orgue de Cardona

El dia 8 de desembre l'església de Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona va acollir un concorregut concert en benefici de la campanya de restauració de l'orgue de tubs impulsada per la parròquia. Dins el marc del tradicional Concert-Memorial Josep M. Casafort organitzat per la Coral Cardonina, més d'una setantena d'interpretants cardonins es van aplegar al temple parroquial per oferir un lluit concert que va durar més de dues hores, en el transcurs del qual van poder escoltar-se diferents combinacions musicals i un repertori d'allò més variat. Els protagonistes foren: la jove orquestra de cordes de l'escola Musicant; un duet de saxo i piano de la mateixa escola; l'artista cardoní Bernat Barat; una selecció dels ex-cantaires de la desapareguda Escolania de Sant Miquel; l'actriu i cantant Teresa Company, acompanyada de Joan Vilajosana; el toc d'humor del grup escènic cardoní Traspunt, els quals van representar un gag dels Pastorets; l'organista navesenc Jordi Xandri i, evidentment, la Coral Cardonina. (Notícia sencera a la web.)

El pes de l'ànima

Jordi Castellet i Sala

El fet que l'apòstol Pau passés per la nostra terra ens fa transmissors del deure de continuar comunicant l'Evangelí, tal com ell ho féu en el segle I. Les seves passes foren atestades primer a Tarragona i després a la resta del que avui és el territori català.

El qui fou el primer escriptor del Nou Testament ens ha deixat un gran llegat escrit, que es medita regularment dins l'Església en comunitat, però igualment constitueix un punt de partença per a poder entendre el món tal com el tenim avui dia. De fet, la distinció entre catòlics i protestants, enfrontaments violents, moltes migracions antigues, fins i tot la formació dels estats europeus depenen molt de com s'ha entès el que l'apòstol Pau ens ha deixat.

Ara Mn. Jordi Castellet ofereix aquest recull d'articles sobre estudis de la segona lectura dels diumenges i festes de tot l'any.

Claret ha publicat abans de Nadal dos poemaris de Mn. Carles Riera (Moià, 1959), actual rector de les parròquies dels Prats de Rei i de Sant Pere Sallavinera. L'un, titulat *Déu a prop*, aplega la poesia de temàtica religiosa de l'autor, mentre que l'altre, titulat *Història natural*, és un recull de versos sobre fauna i vegetació.

En el primer llibre els poemes hi són distribuïts en quatre blocs: sota l'encapçalament «De Nadal a Pasqua» hi ha compresa tota la poesia que fa referència a aquestes dues festivitats, les més importants del calendari litúrgic; en un segon bloc hi figuren poemes que tenen a veure amb «Festes i celebracions»; el tercer bloc conté onze «Goigs» en honor de sants i patrons de pobles de l'Alta Segarra, i, finalment, en el quart bloc, sota l'epígraf «Versos de rèquiem, versos de glòria», hi van inclosos poemes que narren la fi de la vida en aquest món.

«Déu a prop» i «Història natural»

Carles Riera Fonts

Viure la missa

Joan Casas Griera

VIURE LA MISSA

JOAN CASAS GRIERA

En aquest llibre s'apleguen cinquanta homilies d'aquest prevere del bisbat de Vic —antic missioner a Ruanda, més tard vicari episcopal— predicades l'agost del 2018 al monestir de Santa Teresa de la capital d'Osona.

Aquest «missioner de la misericòrdia» va explicant, d'una forma planera i alhora profunda, les diverses parts de la celebració eucarística. Ho fa amb uncí i fervor, però barrejant-hi anècdotes, vivències i àdhuc contes, fruit de la seva rica experiència pastoral.

Presentat al Temple Romà de Vic el proppassat novembre, aquest volum va precedir d'un «Pòrtic» del bisbe Romà Casanova i d'un pròleg del professor Josep Maria Alsina i Roca, rector emèrit de la Universitat Abat Oliba CEU. Els lectors hi aprendran moltes coses per a valorar i seguir millor l'acció litúrgica que constitueix la font i el cim de la vida cristiana.

Les missions del Pare Claret a Catalunya

Carlos Sánchez Miranda

Editorial Claret acaba de publicar el llibre *Las misiones populares del padre Claret en Cataluña entre 1840 y 1850. Un camino de evangelización en tiempos de crisis*, del director del Centre d'Espiritualitat Claretiana de Vic, Carlos Sánchez Miranda.

L'obra del P. Sánchez es divideix en tres parts: I) La tradició de les missions populars i els orígens de la dedicació de Claret a aquesta classe d'apostolat; II) Recorregut de l'evangelització de Claret a Catalunya a través de les missions populars; III) Aportació de Claret a l'evangelització.

Es tracta, doncs, d'un tema estudiat per primera vegada de manera sistemàtica i exhaustiva, que ha suposat anys d'un treball pacient i minuciós. Una obra de la qual d'ara endavant no es pot prescindir si es vol conèixer amb profunditat aquest primer període fonamental d'on arrenca i en el qual es consolida la vocació missionera del sant de Sallent.

Aquest volum de Publicacions de l'Abadia de Montserrat és fruit de la jornada d'estudi «Mil anys d'absència», que tingué lloc el dia 7 d'octubre del 2017 al Palau de l'Abadia, en el marc de les celebracions del mil·lenari de l'expulsió de les monges del seu monestir i l'extinció del cenobi de Sant Joan de les Abadesses, i ha estat enriquit amb alguns capítols nous que amplien la temàtica que s'hi tracta.

Com diu la historiadora Blanca Garí en la introducció del volum, s'hi estudia el monestir de Sant Joan tot situant-lo en el centre d'una xarxa de connexions que es tensa cap al passat, el present i el futur de la mateixa comunitat monàstica.

En fer-ho, l'obra perfila un paisatge polièdric i en moviment i ens mostra al llarg de la seva lectura com s'entretreixeixen els diferents plans de la interpretació de la història del monacat i de la història de les dones.

El monestir de Sant Joan

I.Brugués, C. Boada i X.Costa (ed.)

El nostre pessebre

Fra Valentí Serra de Manresa

Fidels a la tradició franciscana, els religiosos caputxins de Catalunya i Mallorca han estat uns entusiastes propagadors del pessebrisme popular, especialment durant la represa de la vida religiosa poc després de les exclaustacions del segle XIX, quan els frares impulsaren la pràctica de construir pessebres.

Amb aquest llibre fra Valentí ens ofereix una aproximació històrica de caràcter global sobre el pessebre, on n'analitza els orígens històrics, el simbolisme de les figures, el costumari i els mercats generats a l'entorn del fet pessebrístic.

Aquesta obra aporta una síntesi històrica sobre el pessebre, que es remunta a l'experiència del Nadal a Greccio viscuda l'any 1223 per sant Francesc d'Assís. El pessebre, al cap de vuit segles, ha esdevingut una de les principals construccions festives d'art efímer del nostre patrimoni cultural i espiritual.

La pau: un bé preciós que cal conservar

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Com cada any per aquestes dates, el papa Francesc publica el seu missatge amb motiu de la Jornada Mundial de la Pau que se celebra el dia 1 de gener. Enguany té com a títol "La pau com a camí d'esperança: diàleg, reconciliació i conversió ecològica".

El Sant Pare ens diu que "la pau, com a objecte de la nostra esperança, és un bé preciós, al qual aspira tota la humanitat". Si tenim esperança en la nostra societat, en les nostres relacions i en nosaltres mateixos, esperança d'arribar a ser millors, obtindrem la pau. Perquè la pau comença primer en un mateix, en estar bé interiorment. En canvi "la desconfiança i la por augmenten la fragilitat de les relacions i el risc de violència, en un cercle viciós que mai no pot conduir a una relació de pau".

El papa Francesc ens parla també del diàleg i l'escolta perquè hem d'escoltar i aprendre de la memòria de les generacions passades, així no cometrem els mateixos errors que porten a les guerres i els conflictes: "No es pot realment assolir la pau sense que hi hagi un diàleg convingut d'homes i dones que busquin la veritat més enllà de les ideologies i de les opinions diferents".

No cal dir que un dels aspectes fonamentals per assolir la pau és la reconciliació. No pot haver pau sense perdonar els germans i sense demanar perdó als altres: "Aprendre a viure en el perdó augmenta la nostra capacitat de convertir-nos en dones i homes de pau".

En aquests temps que es parla tant de l'ecologia, del canvi climàtic, recordem que el Sant Pare en l'encíclica "Lloat sigueu" ja ens parlava de la cura de la casa comuna. Ara ens diu que "la conversió ecològica a la qual apel·lem ens porta a tenir una mirada nova sobre la vida, considerant la generositat del Creador que ens va donar la terra i que ens recorda la joiosa sobrietat de compartir". No només hem d'estar en pau amb nosaltres mateixos i amb els altres sinó que hem de transmetre aquesta pau al nostra voltant, a la nostra terra, la natura i els animals que comparteixen la vida amb nosaltres.

Avui festa de la Sagrada Família recordem que tots nosaltres, el món i tot el que ens envolta és la nostra "família" i si volem conservar-la, si volem que hi hagi pau hem de tenir esperança, hem d'escoltar sense jutjar, hem de perdonar i ser perdonats i estimar la natura. Com sempre trobareu aquest missatge sencer a la nostra web.

